

[TCI »](#)[TCI »](#)[TJIF](#)[/ »](#)[TCI »](#)[»](#)[FAQ](#)

ผลการประเมินคุณภาพวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI

โปรดระบุหมายเลข ISSN หรือชื่อของวารสารที่ต้องการทราบผลประเมิน :

ค้นหา

ลำดับ	ชื่อวารสาร	ISSN	เจ้าของ	จัดอยู่ในวารสาร กลุ่มที่	สาขา
1	Veridian E-Journal, Silpakorn University	1906-3431	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีปักษ์	1	มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์

[Back to top](#)

Copyright 2005. Thai-Journal Citation Index (TCI) Centre. All rights reserved.

Contact: tci.thai@gmail.com

อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกร่วมและแบบเปิดรับประสบการณ์ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจผ่านคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ใน กรุงเทพมหานคร

The influences of conscious mind and openness to experience personality that affect the business performance through the entrepreneurship of SMEs in Bangkok

บรรณาการ สิทธิชัย (Kannika Sittichai)*
วีโรจน์ เจรจาลักษณ์ (Viroj Jadesadalug)**

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกร่วมที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจผ่านคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจผ่านคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในกรุงเทพมหานคร 3) เพื่อศึกษาอิทธิพลของคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของกิจการในธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) กรุงเทพมหานคร 4) เพื่อศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกร่วมและแบบเปิดรับประสบการณ์ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของกิจการในธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) กรุงเทพมหานครผ่านคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัย เชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างคือ คือ ผู้ประกอบการในธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 127 คน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรด้วยการทดสอบพหุคุณ ผลการศึกษาพบว่า บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกร่วมและบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์มีอิทธิพลทางบวกกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ และบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์มีอิทธิพลทางบวกกับผลการดำเนินงาน ของธุรกิจ ตลอดจนคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจได้ทำหน้าที่เป็นตัวแปรกลางแบบบางส่วน (Partial Mediator) ระหว่างบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกร่วมและบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ กับผลการดำเนินงานของธุรกิจ

* นักศึกษาปริญญาเอก คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยศิลปากร sittgunn@gmail.com

Ph.D. student Faculty of Management Science, Silpakorn University

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยศิลปากร

Assistant Professor Ph.D. Faculty of Management Science, Silpakorn University

คำสำคัญ: บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกรัก, บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์, คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ, ผลการดำเนินงานของธุรกิจ

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the influence of conscious mind personality through the entrepreneurship that affected the business performance, 2) to study the influence of openness to experience personality through the entrepreneurship that affected the business performance, 3) to study the influence of the entrepreneur that affected the business performance, 4) to study the influences of conscious mind and openness to experience personality that affected the operation of SMEs in Bangkok through entrepreneurs. This research used quantitative research method by using research questionnaire with the sample group which were the entrepreneurs of SMEs in Bangkok for 127 persons then analyzed the influence of variables with multiple regressions. From the study result, it was found that the conscious mind and openness to experience personality had positive influence to the business performance and the openness to experience personality had positive influence to the entrepreneurs and the entrepreneurs also had positive influence with the business performance including that the entrepreneurship had performed as the Partial Mediator between the conscious mind, and openness to experience, personality and the business performance

Keyword: Conscious mind personality, Openness to experience personality, Entrepreneurship, Business performance

บทนำ

ปัจจุบันนี้ประสิทธิภาพของการดำเนินธุรกิจขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกขององค์การ ซึ่งมักส่งผลกระทบไปทางตรงก็ทางอ้อม อีกทั้งยังมีความสำคัญต่อการสร้างโอกาสแห่งความสำเร็จหรือนำมาสู่ความล้มเหลวของธุรกิจเช่นกัน ดังนั้นความท้าทายหนึ่งสำหรับผู้ประกอบการคือ การบริหารจัดการกับสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้สภาพแวดล้อมภายในอาทิเช่น โครงสร้างองค์การ กลยุทธ์ของกิจการ ทรัพยากรมนุษย์และกระบวนการทำงาน วัฒนธรรมองค์การและกฎระเบียบข้อบังคับ ส่วนสภาพแวดล้อมภายนอก อาทิเช่น สภาพทางเศรษฐกิจ นวัตกรรมหรือเทคโนโลยี การแข่งขัน การเมืองและกฎหมายสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งผู้ประกอบการต้องดึงศักยภาพที่มีในตนเองออกมาร่วมกับความสามารถทางการแพทย์ที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผู้ประกอบการที่

มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน การสร้างนวัตกรรม การทำงานเชิงรุก ความสามารถในการแข่งขัน และการแข่งขันกับความเสี่ยง(Ireland, Hilt & Sirmon, 2003,963-989 ; Stam & Elfring,2008,97-111) จะมีความฉบับไวในการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลง (วนิดา สุวรรณนิพนธ์, 2560)

ผู้ประกอบการจึงเป็นแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้เกิดการระดมทรัพยากรทั้งภายในและภายนอกองค์การในการที่จะประกอบธุรกิจ (Hatten, 2009, 35) เป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ โดยใช้สมรรถนะของตนเอง และเครือข่ายเพื่อสร้างสังคมความเป็นผู้ประกอบการในการจัดการธุรกิจให้เจริญเติบโตพร้อมทั้งประยุกต์ใช้กลยุทธ์ให้เหมาะสมกับธุรกิจ (Baum & Locke, 2004, 587-598; Beaver & Jennings, 2005, 923-936) เพื่อสร้างกลไกในการขับเคลื่อนธุรกิจให้บรรลุเป้าหมาย (บุญธรรม วิจารณ์, 2556, 94) ผ่านคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจองค์การที่ส่งผลต่อผลการปฏิบัติงานทางอ้อมผ่านการแสวงหาโอกาสและการใช้นวัตกรรม ผลปฏิบัติงานดังกล่าวสามารถวัดได้ในรูปของสินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้น โดยต้องอาศัยประสบการณ์ความเชี่ยวชาญชำนาญการและเครือข่าย (Dale, 1996, 46 ; Kast & Rosenzweig, 1995, 23) เนื่องจากทุนทางปัญญาเป็นสิ่งที่แฟ่กอยู่ในตัวมนุษย์ซึ่งแต่คนจะมีปัญญาหรือองค์ความรู้ ฐานความรู้ที่มีอยู่ในตนเองโดยที่แต่ละองค์การต่างมีบุคลากรที่มีทุนทางปัญญาที่จะสามารถนำไปใช้ศักยภาพและนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มที่มีผลการดำเนินงาน (Yountt & Snell, 2004, 337-360)

นอกจากคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ควรจะมีดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น อีกส่วนที่สำคัญคือบุคลิกภาพของผู้ประกอบการ โดยในปัจจุบันได้มีแนวคิดที่ได้มีการนำมาใช้อย่างกว้างขวาง คือ แนวคิดบุคลิกภาพห้างค์ประกอบของคอสตาและแมครา (Costa and McCrae, 1992) ประกอบด้วย บุคลิกภาพแบบหัวน้ำใจ บุคลิกภาพแบบแสดงตัว บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ บุคลิกภาพแบบประเมินประเมิน และบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก สำหรับการศึกษาผู้วิจัยได้มุ่งเน้นการศึกษาบุคลิกภาพผ่านภาวะผู้ประกอบการที่มีผลต่อประสิทธิภาพของกิจการใน 2 องค์ประกอบ คือบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ และบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่าเป็นบุคลิกภาพที่มีส่วนสำคัญในการส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการ โดยผู้ประกอบการที่ดำเนินการศึกษาคือ ผู้ประกอบการในธุรกิจขนาดย่อม (SMEs)

สำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises = SMEs) นั้น ผู้ประกอบการส่วนมากประกอบการในรูปของบุคคลธรรมด้า คณะบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีใช่นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด หรือกิจการร่วมค้า ซึ่งจะประกอบธุรกิจขายสินค้า ผลิตสินค้า หรือให้บริการ จากแนวทางการพัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 9 แผนแม่บทการพัฒนา SMEs และการพัฒนาตาม พรบ.ส่งเสริม SMEs พ.ศ. 2543 ได้มีการดำเนินการส่งเสริมธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นกลไกหลักทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย เนื่องจาก SMEs เป็นธุรกิจภาคประชาชนที่มีส่วนสำคัญในการสร้างความเข้มแข็งต่อระบบเศรษฐกิจทั้งในระดับพื้นฐานและระดับประเทศ SMEs มีบทบาทเป็นฐานรากให้กับธุรกิจขนาดใหญ่ทั้งในและการเป็นผู้ผลิตวัสดุดิบ ผู้จัดจำหน่าย และผู้บริการ โดยเฉพาะในด้านกระบวนการรับซื้อผลิตเพื่อส่งต่อ

ให้กับโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ อีกทั้งยังเป็นกลไกหลักในการแก้ปัญหาความยากจน เพราะช่วยสร้างงาน ช่วยยกระดับมาตรฐานการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคม SMEs สามารถรองรับแรงงานได้จากหลายส่วน ทั้งภาคเกษตรกรรมเมืองดุดูเก็บเกี่ยว แรงงานที่ถูกเลิกจ้างจากการขนาดใหญ่ แรงงานใหม่ที่เพิ่งจบการศึกษา รวมไปถึงเป็นแหล่งพัฒนาศักยภาพของบุคคล อีกทั้งยังเป็นแหล่งประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ๆ ให้กับประเทศไทย เพราะ SMEs เป็นกิจการที่จัดตั้งขึ้นบนพื้นฐานของความเป็นอิสระ ความสนับสนุนและความชอบของผู้ประกอบการ โดยพยายามที่จะสร้างสรรค์ผลงานของตนเองด้วยการลองผิดลองถูก จึงทำให้เกิดการประดิษฐ์หรือคิดค้นวิทยาการ เทคโนโลยีและผลิตภัณฑ์ใหม่ได้ง่ายกว่าธุรกิจขนาดใหญ่

จากปรากฏการณ์ข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพผ่านภาวะผู้ประกอบการที่มีผลต่อประสิทธิภาพของกิจการในธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) ซึ่งมีสถานประกอบการอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เนื่องจากผู้ประกอบการนั้นเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ ดังนั้น บุคลิกภาพของผู้ประกอบการในรูปแบบต่างๆ จึงเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะนำไปใช้ องค์กรมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจผ่านคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจผ่านคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของกิจการในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) กรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกและแบบเปิดรับประสบการณ์ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของกิจการในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) กรุงเทพมหานครผ่านคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ

บททวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับแนวคิดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ (Big Five Personality Traits) แนวคิดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบที่ถูกยอมรับมากที่สุด โดยมีการนำไปใช้อย่างกว้างขวางทั้งในสถานศึกษา คลินิก รวมทั้งในองค์กรธุรกิจต่าง ๆ คือ แนวคิดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบของคอสตา และแมคเคร (Costa and McCrae, 1992) เรียกย่อว่า 'OCEAN' โดยองค์ประกอบทางบุคลิกภาพห้าด้านนี้ ประกอบด้วย

1. บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ (Openness to Experience) หมายถึง การทำสิ่งใหม่ ความสามารถในการคิดนอกกรอบ การมีจินตนาการ
2. บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (Conscientiousness) หมายถึง ความมีระเบียบ ทำตามแบบแผน ปฏิบัติตามกฎติกา การวางแผนสิ่งต่าง ๆ ล่วงหน้า มุ่งมั่นความสำเร็จ
3. บุคลิกภาพแบบแสดงตัว (Extraversion) หมายถึง ชอบเข้าสังคม ช่างพูดช่างคุยกะตื่อเรือรัน เป็นมิตร ชอบแสดงออก
4. บุคลิกภาพแบบประนีประนอม (Agreeableness) หมายถึง ความเป็นมิตร ให้ความร่วมมือ กับผู้อื่น น่าไว้วางใจ เห็นอกเห็นใจผู้อื่น
5. บุคลิกภาพแบบหวั่นไหว (Neuroticism) หมายถึง แสดงออกถึงอารมณ์ในแง่ลบ เช่น เกรี้ยวกราด ขึ้นกันวุ หลดหู่

สำหรับการศึกษาผู้วัยมุ่งศึกษา 2 องค์ประกอบคือ บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ และบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก โดยมีรายละเอียด ดังนี้

บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ (Openness to Experience) ประกอบด้วยลักษณะย่อย 6 ด้าน "ได้แก่" ช่างฝัน (Fantasy) การมีอารมณ์สุนทรียภาพ (Aesthetics) การเปิดเผยความรู้สึก (Feelings) การปฏิบัติ (Actions) การมีความคิด (Ideas) และการยอมรับค่านิยม (Values) โดยลักษณะของผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ต่อ จะเป็นคนที่ชอบทำกิจวัตรประจำวันแบบเดิมมากกว่าทำสิ่งที่เปลกใหม่ ชอบทำงานประเภทนิยม ไม่ค่อยชอบงานศิลปะหรือเรื่องบันเทิงเท่าไรนัก ในขณะที่ผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์สูง จะเป็นคนชอบเรียนรู้สิ่งใหม่ มีความชอบเรื่องศิลปะ มีความคิดสร้างสรรค์สูง (Costa and McCrae, 1992 อ้างอิงจาก นิภาพร พวงมี, 2554)

บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก (Conscientiousness) ประกอบด้วยลักษณะย่อย 6 ด้าน "ได้แก่" การมีความสามารถ (Competence) การมีระเบียบ (Order) การมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ (Dutifulness) การมีความต้องการสัมฤทธิผล (Achievement Striving) การมีวินัยในตนเอง (Self-discipline) และการมีความสุขมารอบคอบ (Deliberation) โดยลักษณะของผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกต่อ จะเป็นคนไม่มีระเบียบ ผัดวันประกันพรุ่ง เหลาะเหละ ลงมือทำโดยไม่ต่อต่อง หุนหันพลันแล่น ไขว้เขว่าไปจากเป้าหมายได้ง่าย ในขณะที่ผู้มีบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกสูง จะเป็นคนเชื่อถือได้สุขุม คิดล่วงหน้า ทุ่มเทในการทำงาน มุ่งมั่นกับเป้าหมาย (Costa and McCrae, 1992 อ้างอิงจาก นิภาพร พวงมี, 2554)

ผลการดำเนินการของธุรกิจ (Business Performance)

ผลการดำเนินการของธุรกิจ เป็นมุมมองในภาพรวมที่แสดงถึงผลลัพธ์ของการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ขององค์การ (Wu & Lu, 2012) และเป็นตัวชี้วัดในการประเมินระดับของความสำเร็จของโครงการ เนื่องด้วยในปัจจุบันองค์การธุรกิจจะต้องแข่งขันที่รุนแรงและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้จำเป็นจะต้องมีเครื่องมือที่ช่วยในการตรวจสอบและติดตามการดำเนินการอยู่ตลอดเวลา (พสุ เดชะวินทร์, 2545) ซึ่งในอดีตส่วนใหญ่จะเป็นการประเมินผลทางด้านการเงินและการบัญชีเป็นหลัก แต่ในปัจจุบันได้มีการนำเครื่องมือวัดที่ชื่อ Balanced Scorecard มาใช้กันอย่างแพร่หลาย เพราะมีลักษณะเด่นตรงที่มีการพิจารณาผลการดำเนินการทั้งในด้านการเงินและด้านที่ไม่ใช่การเงิน โดยในการวิจัยครั้งนี้ จึงทำการวัดผลการดำเนินการของธุรกิจในมุมมอง 4 ด้าน ได้แก่ มุมมองด้านการเงิน มุมมองด้านลูกค้า มุมมอง ด้านกระบวนการภายใน และมุมมองด้านการเรียนรู้และการเจริญเติบโต

จากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้มีการอธิบายหรือมีผลการวิจัยที่แสดงถึงการเชื่อมโยงระหว่างบุคลิกภาพที่มีผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจ พบร่วมกับภารกิจการ วัฒนธรรมองค์กร แล้วรัตติกรณ์ จิวิศา (2557) ได้ศึกษาภาวะผู้นำเชิงจิตวิญญาณ บุคลิกภาพหัวของคู่ประกอบ วัฒนธรรมองค์การ และผลการปฏิบัติงานของพนักงานระดับบังคับบัญชา บริษัทอุตสาหกรรมกระดาษแห่งหนึ่งในจังหวัดกาญจนบุรี พบร่วมกับบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงานของพนักงานระดับบังคับบัญชาและผลการศึกษาของ Latham & Seijts ในปี 2011 ได้ทำการศึกษาเรื่อง The Effect of Commitment to a Learning Goal, Self-Efficacy, and the Interaction Between Learning Goal Difficulty and Commitment on Performance in a Business Simulation ได้ทำการศึกษากับผู้ประกอบการธุรกิจ จำนวน 128 คน โดยศึกษาตัวแปรรายบุคคลที่มีความสำคัญที่เป็นตัวแปรสื่อสารระหว่างการรับรู้ความสามารถในงานและผลการปฏิบัติงาน ผลการวิจัยพบว่า การมีความมั่นต่อเป้าหมายนั้นเป็นตัวแปรสื่อสารระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง และผลปฏิบัติงาน โดยเกณฑ์ผลการปฏิบัติงานทั้ง 3 ด้านได้แก่ ความสามารถในการฝึกอบรม ความสามารถในงานและประวัติทางงานบุคคล พบร่วมกับมีเพียงบุคลิกภาพด้านมีจิตสำนึกรักภารกิจ แสดงความสัมพันธ์กับเกณฑ์ผลการปฏิบัติงานทั้ง 3 ด้าน ซึ่งส่งผลต่อผลการดำเนินงานของกิจการ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาส่วนที่เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกรักภารกิจ และบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ว่า จะมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของธุรกิจอย่างไร ซึ่งนำไปสู่สมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1a บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกรักภารกิจผลการปฏิบัติงานทั้ง 3 ด้านได้แก่ ความสามารถ

สมมติฐานที่ 1b บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์มีจิตสำนึกรักภารกิจผลการดำเนินงานของ

ธุรกิจ

คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ

ธุรกิจที่ต้องการประสบความสำเร็จจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีผู้บริหารที่มีคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial orientation: EO) ที่เข้มแข็งถึงการปฏิบัติตามกลยุทธ์ที่ได้วางไว้ และใช้ในสถานการณ์ที่มีความท้าทาย มีการเสนอกรอบความคิด และมุมมองของการเป็นผู้ประกอบการ ว่าขึ้นอยู่กับลักษณะของวัฒนธรรมขององค์การที่แตกต่างกัน (Dess, Lumpkin & Eisner, 2007) คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการทำให้ธุรกิจสามารถเติบโตได้อย่างรวดเร็ว (Harms, 2009) โดยที่นำไปแล้วคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการมักพบว่ามีความเกี่ยวข้อง กับการเชื่อมโยงกับความเสี่ยงโดยเฉพาะอย่างยิ่งในธุรกิจขนาดใหญ่ ซึ่งผู้ประกอบการจะต้องมีความพยายามในการพัฒนา และค้นหาวิธีการในการประกอบธุรกิจของตนเองให้ประสบความสำเร็จ

Entrialgo (2002) ได้อธิบายถึงคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการตามแนวความคิดที่ได้รับ การยอมรับอย่างกว้างขวางของ Miller (1983) ว่าคุณลักษณะเฉพาะของการเป็นผู้ประกอบการจะต้อง ประกอบด้วย การสร้างนวัตกรรม การเชื่อมโยงกับความเสี่ยง และการทำงานเชิงรุก ซึ่งเป็นพฤติกรรมของ ผู้ประกอบการแต่ละรายที่จะแสดงออกในการดำเนินธุรกิจ Covin and Slevin (1991) ได้อธิบายชัดเจน มากยิ่งขึ้นเกี่ยวกับปัจจัย นวัตกรรมการเชื่อมโยงกับความเสี่ยง และการทำงานเชิงรุก โดยกล่าวว่า ลักษณะ ดังกล่าวสะท้อนถึงพฤติกรรมของผู้บริหารองค์การ 3 ประการ คือ ประการแรก การเชื่อมโยงกับความเสี่ยงเป็น สิ่งที่ผู้บริหารระดับสูงจะต้องเชื่อมโยงกับความเสี่ยง ไม่มีการตัดสินใจลงทุน และการดำเนินกลยุทธ์ภายใต้สภาพแวดล้อมที่ไม่แน่นอน ประการที่สอง จำนวนความคิด และการทำงานเชิงรุก ซึ่งเป็นพื้นฐานของผู้บริหารองค์การ ที่จะแสดงออกถึง ระดับความสามารถในการแข่งขัน และการทำงานเชิงรุก เมื่อธุรกิจต้องเผชิญกับการแข่งขันในอุตสาหกรรม

ในส่วนนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษามิติของการเป็นผู้ประกอบการของ Dess, Lumpkin, and Taylor (2005) เกี่ยวข้องกับรูปแบบการตัดสินใจ และการปฏิบัติของธุรกิจ ได้แก่ ความเป็นอิสระในการบริหารงาน การสร้าง นวัตกรรม การทำงานเชิงรุก ความสามารถในการแข่งขัน และการเชื่อมโยงกับความเสี่ยงโดย 5 มิติ ดังกล่าวสามารถ ใช้ในการดำเนินงานร่วมกันเพื่อที่จะพัฒนาความสามารถในการดำเนินงานของธุรกิจ โดยในมิติความเป็นอิสระใน การบริหารงาน (Autonomy) หมายถึง ความเป็นอิสระในการทำงานของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเพื่อมุ่งหวังให้ ธุรกิจบรรลุผลสำเร็จในเป้าหมาย และวิสัยทัศน์ขององค์การ มิติการสร้างนวัตกรรม (Innovativeness) หมายถึง ความสามารถที่จะนำเสนอสิ่งใหม่ๆ ที่ได้จากการทดลองหรือจากประสบการณ์ และการมีกระบวนการพัฒนา ความคิดสร้างสรรค์โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาสินค้า และบริการใหม่ๆ มิติการทำงานเชิงรุก (Proactiveness) หมายถึง ลักษณะของการมองไปข้างหน้าเพื่อแสวงหาความเป็นผู้นำในตลาดเป็นการมองการณ์ ไกลเพื่อแสวงหาโอกาส และความต้องการในอนาคต มิติความสามารถในการแข่งขัน (Competitive aggressiveness) หมายถึง ความสามารถในการแข่งขันกับคู่แข่งขันในธุรกิจ มีลักษณะที่ขอบต่อสู้ หรือมีการ ตอบสนองต่อการแข่งขันที่รุนแรง เพื่อพัฒนาตำแหน่งของธุรกิจ หรือขัดอุปสรรคคู่แข่งขันในตลาด (จิราธร

โหมด สุวรรณ และจันทน์ แสนสุข, 2560) และมิติการแข่งขันกับความเสี่ยง (Risk taking) หมายถึง การตัดสินใจ และการปฏิบัติภายใต้สถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอนหรืออาจต้องเผชิญกับความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น

ในส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า รัตติกรณ์ จงวิศาล (2548) ศึกษาภาวะผู้นำ และทิศทางใหม่เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทย ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบภาวะผู้นำ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบได้แก่ 1) การส่งเสริมแรงบันดาลใจผู้ใต้บังคับบัญชา 2) การใส่ใจและประสานงานดีต่อผู้อื่น 3) การมีศีลธรรมในการประกอบการ 4) ความสามารถในการคิดเชิงยุทธศาสตร์ 5) การเสริมสร้างจิตสำนึกร่วม 6) การเปิดกว้างยอมรับสิ่งต่างๆ โดยผู้ประกอบการที่มีความสำเร็จในการประกอบธุรกิจสูงจะมีภาวะผู้นำโดยรวม และทั้ง 6 องค์ประกอบสูงกว่าผู้ประกอบการที่มีความสำเร็จในการประกอบธุรกิจต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ซึ่งจากการบททวนแนวคิดเกี่ยวกับผู้ประกอบการในข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาส่วนที่ เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวกับผู้ประกอบการว่าจะมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกร่วม บุคลิกภาพแบบเปิดรับ ประสบการณ์ และผลการดำเนินงานของธุรกิจอย่างไร จึงนำไปสู่สมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 2a บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกมีอิทธิพลทางบวกต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

สมมติฐานที่ 2b บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์มีอิทธิพลทางบวกต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

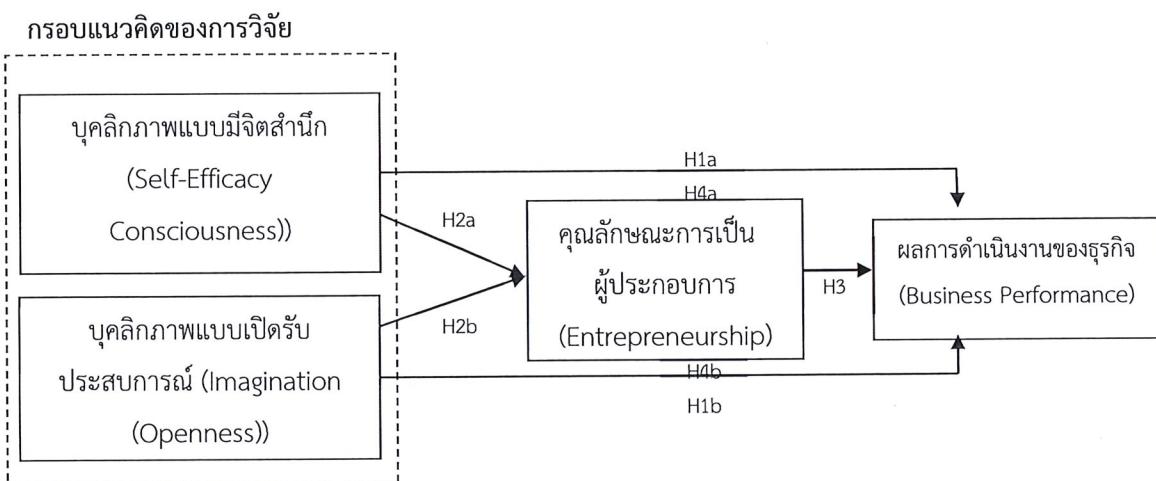
สมมติฐานที่ 3 คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางบวกต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจ

จากการศึกษาของสายทิพย์ 索รัตน์ และมิติภานี พงษ์พัว (2556) ได้ศึกษาโมเดลความสัมพันธ์ เชิงสาเหตุของภาวะผู้นำเชิงผู้ประกอบการที่มีต่อผลการดำเนินการธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจ ครอบครัวประเภทโรงเรมและรีสอร์ฟ ในประเทศไทย พบว่า การวิจัยครั้งนี้ตัวแปรในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลการดำเนินการธุรกิจได้ร้อยละ 39 เมื่อพิจารณาเส้นทางแสดงความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรและค่าขนาดอิทธิพลของตัวแปรส่งผ่าน พบร่วมกัน ผลการดำเนินการทางการตลาดในธุรกิจบริการ นวัตกรรมการบริการ และการมุ่งเน้นการเรียนรู้ เป็นตัวแปรส่งผ่านระหว่างภาวะผู้นำเชิงผู้ประกอบการ และผลการดำเนินการของธุรกิจได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการบททวนแนวคิดเกี่ยวกับผู้ประกอบการในข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาส่วนที่ เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวกับผู้ประกอบการว่าจะมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกร่วม และบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ กับผลการดำเนินงานของธุรกิจอย่างไร จึงนำไปสู่สมมติฐานดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 4a คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการเป็นตัวแปรกลางในความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกร่วมกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ

สมมติฐานที่ 4b คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการเป็นตัวแปรกลางในความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ กับผลการดำเนินงานของธุรกิจ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) กรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างแบบทราบจำนวนประชากร ด้วยความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (บุญยม ศรีสะอด, 2538) โดยใช้สูตรของยามาโน ดังนี้

$$\begin{aligned} n &= \frac{N}{1+Ne^2} \\ &= \frac{544,476}{1+544,476(1.65)^2} \\ &= 367 \text{ คน} \end{aligned}$$

ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามไป 380 คน ได้กลับมา 200 ฉบับ และคัดเลือกแบบสอบถามเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ได้ทั้งสิ้น 127 ฉบับ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากวัตถุประสงค์การวิจัย (Objectives) ครอบแนวคิดของการวิจัย (Conception Framework) และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างคำถามในแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งมีรายละเอียดประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ 1) ด้านข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ด้านข้อมูลทั่วไปของธุรกิจ 3) ด้านบุคลิกภาพของตัวผู้ประกอบการ (Personal Traits) 4) ด้านคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ (Entrepreneurship) และ 5) ด้านผลการดำเนินงานของธุรกิจ

แบบสอบถามส่วนที่ 1 และ 2 มีลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check List) และแบบสอบถามส่วนที่ 3, 4 และ 5 มีลักษณะเป็นคำถามแบบประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิคิร์ท (Likert) โดยได้กำหนดน้ำหนักการให้คะแนนของตัวเลือก 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 ถึง 5 โดยมีช่วงคะแนนและการแปลความหมาย ได้แก่ 1) น้อยที่สุด คือ 1.00 - 1.80 คะแนน 2) น้อย คือ 1.81 - 2.60 คะแนน 3) ปานกลาง คือ 2.61 - 3.40 คะแนน 4) หาก คือ 3.41 - 4.20 คะแนน และ 5) หากที่สุด 4.21 - 5.00 คะแนน (ழศรี วงศ์รัตน์, 2550)

การทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือ (Pre-Test) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุดและคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีของครอนบาก (Cronbach's Alpha) โดยใช้เกณฑ์ยอมรับที่ค่ามากกว่า 0.7 เพื่อแสดงว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อมั่นเพียงพอโดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α -Coefficient) ของครอนบาก (Cronbach's Alpha Coefficient) ผลลัพธ์ค่าแอลฟ่าที่ตัวจะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง 0 < α < 1 ค่าที่ได้ขึ้นแบบสอบถามเท่ากับ 0.919-0.931 (ศิริชัย กาญจนวاسي, 2552)

สถิติเพื่อใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รวมข้อมูลและตรวจสอบแบบสอบถามแต่ละรายการ จากนั้นได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ได้แก่

- สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ค่าสถิติร้อยละ (Percentage) (ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation))
- สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistic) ค่าสหสมพันธ์เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้และทดสอบสมมติฐานด้านการวิเคราะห์การคาดคะเนพหุคูณ

ผลการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 55.6 มีอายุระหว่าง 36-50 ปี ร้อยละ 66.7 ระดับการศึกษาปริญญาตรี 58.7 โดยมีกิจการเจ้าของคนเดียว (ไม่ได้จดทะเบียน) ร้อยละ 53.2

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรบุคลิกภาพกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก	4.17	0.51
บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์	4.19	0.51
ความเป็นผู้ประกอบการ	3.91	0.52
ผลการดำเนินงานของธุรกิจ	3.62	0.71

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ

ตัวแปร	บุคลิกภาพ แบบมีจิตสำนึก	บุคลิกภาพ แบบเปิดรับ ประสบการณ์	ความเป็น ผู้ประกอบการ	ผลการ ดำเนินงาน ของธุรกิจ
บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก				
บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์	0.562**			
ความเป็นผู้ประกอบการ	0.641**	0.669**		
ผลการดำเนินงานของธุรกิจ	0.644**	0.500**	0.624**	

** P<0.01

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรทุกตัวที่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงนำไปสู่การทดสอบสมมติฐานในลำดับต่อไป

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุระหว่างบุคลิกภาพกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ

ตัวแปรต้น	สมมติฐานการวิจัย/ตัวแปรตาม						
	1a ผลการ ดำเนินงาน ของธุรกิจ	1b ผลการ ดำเนินงาน ของธุรกิจ	2a ความเป็น ผู้ประกอบการ	2b ความเป็น ผู้ประกอบการ	3 ผลการ ดำเนินงาน ของธุรกิจ	4a ผลการ ดำเนินงาน ของธุรกิจ	4b ผลการ ดำเนินงาน ของธุรกิจ
บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก	0.644** (0.049)		0.641* (0.068)			0.400** (0.058)	
บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์		0.500** (0.056)		0.669** (0.066)			0.135** (0.061)
ความเป็นผู้ประกอบการ					0.624** (0.051)	0.392** (0.080)	0.584** (0.084)
Adjusted R ²	0.414	0.244	0.411	0.447	0.384	0.508	0.459
Durbin-Watson	2.117	2.182	2.149	2.031	2.178	2.001	2.102

*p < 0.05, **p<0.01

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การทดสอบโดยเชิงพหุเพื่อทดสอบสมมติฐาน ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

สมการที่ 1a บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกมีอิทธิพลทางบวกกับผลการดำเนินงานของธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.644, p < 0.01$) โดยสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 41.4 จากผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1a

สมการที่ 1b บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์มีอิทธิพลทางบวกกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.500, p < 0.01$) โดยสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 24.4 จากผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1b

สมการที่ 2a บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกมีอิทธิพลทางบวกกับผู้ประกอบการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.641, p < 0.05$) โดยสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 41.1 จากผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ 2a

สมการที่ 2b บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์มีอิทธิพลทางบวกกับผู้ประกอบการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.669, p < 0.01$) โดยสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 44.7 จากผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ 2b

สมการที่ 3 ผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางบวกกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.624, p < 0.01$) โดยสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 38.4 จากผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ตัวแปรกลาง (Mediators) 4 ขั้นตอน ของ Baron & Kenny (1986)

Variable	M		Y	
X	(0.741) 0.069	(.647) 0.108		(0.410) 0.155
M			(0.624) 0.096	(0.320) 0.135
Adjusted R ²	0.545	0.414	0.384	0.456

สมการที่ 4a เมื่อมีการควบคุมความเป็นผู้ประกอบการซึ่งเป็นตัวแปรกลางปรากฏว่าบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ ($\beta = 0.400, p < 0.01$) ขณะเดียวกัน บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกมีความล้มเหลวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.392, p < 0.01$) โดยการศึกษานี้ จำกค่าสัมประสิทธิ์ลด้อย (β) พบว่า ความเป็นผู้ประกอบการได้ทำหน้าที่เป็นตัวแปรกลางแบบบางส่วน (Partial Mediator) ระหว่างบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ จากผลการวิจัยซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 4a

สมการที่ 4b เมื่อมีการควบคุมความเป็นผู้ประกอบการซึ่งเป็นตัวแปรกลางปรากฏว่าบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์มีนัยสำคัญทางสถิติกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ ($\beta = 0.135$, $p < 0.01$) ขณะเดียวกันความเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = 0.584$, $p < 0.01$) โดยการศึกษานี้ จำกัดค่าเบต้า (β) พบว่า ความเป็นผู้ประกอบการได้ทำหน้าที่เป็นตัวแปรกลางแบบบางส่วน (Partial Mediator) ระหว่างบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ให้สำเร็จกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ จากผลการวิจัยจึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 4b

อภิปรายผลการวิจัย

อิทธิพลของบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกและแบบเปิดรับประสบการณ์ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจผ่านคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในกรุงเทพมหานครพบว่า การศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจ จากผลการทดสอบสมมติฐานเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ Barrick and Mount (1991) ที่ได้ศึกษาแบบอภิมาน (Meta-Analysis) เรื่องบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบและเกณฑ์ผลการปฏิบัติงานทั้ง 3 ด้าน พบว่า มีเพียงบุคลิกภาพด้านมีจิตสำนึกเท่านั้นที่แสดงความสัมพันธ์กับเกณฑ์ผลการปฏิบัติงานทั้ง 3 ด้าน ซึ่งส่งผลต่อผลการดำเนินงานของกิจการ และการศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจ จากผลการทดสอบสมมติฐานเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูริภานต์ วัฒน์ประภาศักดิ์ และรัตติกรรณ์ จงวิศาล (2557) ได้ศึกษาภาวะผู้นำเชิงจิตวิญญาณ บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ วัฒนธรรมองค์การ และผลการปฏิบัติงานของพนักงานระดับบังคับบัญชา บริษัทอุตสาหกรรมกระดาษแห่งหนึ่ง ในจังหวัดกาญจนบุรี พบว่า บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงานของพนักงานระดับบังคับบัญชา

สำหรับการศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ จากผลการทดสอบสมมติฐานเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึก จะประกอบด้วย ความสำนึกระบบที่ ความคิดอย่างรอบคอบก่อนที่จะปฏิบัติ และความพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จ เป็นต้น จึงจะส่งผลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ และจากผลการศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบ เปิดรับประสบการณ์ต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ พบว่า ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้ เช่นกัน โดยผู้ประกอบการจะมีบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ ที่แสดงถึงการมี สติปัญญาในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การเปิดใจกว้างยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจาก ผู้อื่น การเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองอยู่เสมอ รวมถึงแสวงหาวิธีการใหม่ๆ เพื่ออาชันะสิ่งต่อต้านการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ สำหรับผลการศึกษาอิทธิพลของคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการต่อผลการ ดำเนินงานของธุรกิจ พบว่า ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยการเป็นผู้ประกอบการที่ ดีจะประกอบไปเป็นหัวขององค์ประกอบสำคัญ 5 ข้อ คือ ความเป็นอิสระในการบริหารงาน การสร้างนวัตกรรม

การทำงานเชิงรุก ความสามารถในการแข่งขัน และการแข่งขันกับความเสี่ยง “ได้สอดคล้องกับ Dess, Lumpkin, and Taylor (2005) ที่ได้ศึกษารูปแบบการตัดสินใจ และการปฏิบัติของธุรกิจของคุณลักษณะของ การเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ ความเป็นอิสระในการบริหารงาน การสร้างนวัตกรรม การทำงานเชิงรุก ความสามารถในการแข่งขัน และการแข่งขันกับความเสี่ยงโดย 5 มิติดังกล่าวสามารถใช้ในการดำเนินงานร่วมกัน เพื่อที่จะพัฒนาความสามารถในการดำเนินงานของธุรกิจ หากพิจารณาถึงคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ในการเป็นตัวแปรกลางในความสัมพันธ์ ปรากฏว่าบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์มีนัยสำคัญทางสถิติ กับผลการดำเนินงานของธุรกิจ ขณะเดียวกันความเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ พ布ว่า ความเป็นผู้ประกอบการได้ทำหน้าที่เป็นตัวแปรกลางโดยสมบูรณ์ ระหว่างบุคลิกภาพแบบ เปิดรับประสบการณ์ให้สำคัญกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ

ประโยชน์จากการวิจัย

- จากการศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกร่วมกับความเสี่ยง “ได้สอดคล้องกับ Dess, Lumpkin, and Taylor (2005) ที่ได้ศึกษารูปแบบการตัดสินใจ และการปฏิบัติของธุรกิจของคุณลักษณะของ การเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ ความเป็นอิสระในการบริหารงาน การสร้างนวัตกรรม การทำงานเชิงรุก ความสามารถในการแข่งขัน และการแข่งขันกับความเสี่ยงโดย 5 มิติดังกล่าวสามารถใช้ในการดำเนินงานร่วมกัน เพื่อที่จะพัฒนาความสามารถในการดำเนินงานของธุรกิจ หากพิจารณาถึงคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ในการเป็นตัวแปรกลางในความสัมพันธ์ ปรากฏว่าบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์มีนัยสำคัญทางสถิติ กับผลการดำเนินงานของธุรกิจ ขณะเดียวกันความเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ พ布ว่า ความเป็นผู้ประกอบการได้ทำหน้าที่เป็นตัวแปรกลางโดยสมบูรณ์ ระหว่างบุคลิกภาพแบบ เปิดรับประสบการณ์ให้สำคัญกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ
- ผู้ประกอบการธุรกิจมีแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นรวมถึง การมีความรู้ความเข้าใจในการเป็นผู้ประกอบการที่ได้ว่าต้องประกอบด้วย องค์ประกอบสำคัญ 5 ข้อคือ ได้แก่ ความเป็นอิสระในการบริหารงาน การสร้างนวัตกรรม การทำงานเชิงรุก ความสามารถในการแข่งขัน และการ แข่งขันกับความเสี่ยงที่เป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้กิจการมียอดขายติบโตอย่างต่อเนื่อง สามารถรักษาฐานลูกค้า เดิมและลูกค้าใหม่ได้ ส่วนแบ่งการตลาดเพิ่มขึ้น รวมถึงการมีผลกำไรเพิ่มขึ้นอีกด้วย
- จากการศึกษาสามารถยืนยันผลว่าอิทธิพลของบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงาน ของธุรกิจผ่านคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ใน กรุงเทพมหานครนี้ จะต้องมาจาก 2 บุคลิกภาพ ได้แก่ 1) บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกร่วมกับความเสี่ยง “ได้สอดคล้องกับ Dess, Lumpkin, and Taylor (2005) ที่ได้ศึกษารูปแบบการตัดสินใจ และการปฏิบัติของธุรกิจของคุณลักษณะของ การเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ ความเป็นอิสระในการบริหารงาน การสร้างนวัตกรรม การทำงานเชิงรุก ความสามารถในการแข่งขัน และการแข่งขันกับความเสี่ยงโดย 5 มิติดังกล่าวสามารถใช้ในการดำเนินงานร่วมกัน เพื่อพัฒนาความสามารถในการดำเนินงานของธุรกิจ หากพิจารณาถึงคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ในการเป็นตัวแปรกลางในความสัมพันธ์ ปรากฏว่าบุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์มีนัยสำคัญทางสถิติ กับผลการดำเนินงานของธุรกิจ ขณะเดียวกันความเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ พ布ว่า ความเป็นผู้ประกอบการได้ทำหน้าที่เป็นตัวแปรกลางโดยสมบูรณ์ ระหว่างบุคลิกภาพแบบ เปิดรับประสบการณ์ให้สำคัญกับผลการดำเนินงานของธุรกิจ” และ 2) บุคลิกภาพแบบเปิดรับประสบการณ์ คือ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่ๆ เพื่อพัฒนางาน มี ศติปัญญาในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ เปิดใจกว้างยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้อื่น มีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ตลอดจนแสวงหาวิธีการใหม่ๆ เพื่อเอาชนะสิ่งต่อต้านการ เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. การศึกษาที่เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งได้มาซึ่งข้อมูลยืนยันในเชิงตัวเลข แต่ยังขาดรายละเอียดในเชิงลึก ทั้งนี้งานวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาแบบเชิงคุณภาพเนื่องจากจะทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่มีรายละเอียดครบถ้วนสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2. เนื่องจากการศึกษาอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกและแบบเปิดรับประสบการณ์ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจผ่านคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ใน กรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาข้อมูลเพียง 4 ตัวแปร เพื่อให้งานวิจัยมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้นควรดำเนินการศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม อันจะทำให้เกิดเป็นมิติใหม่ของการศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

สำหรับการวิจัยเรื่องอิทธิพลของบุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกและแบบเปิดรับประสบการณ์ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจผ่านคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ใน กรุงเทพมหานครนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ประกอบการในธุรกิจขนาดย่อม (SMEs) กรุงเทพมหานคร ที่ท่านได้กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้วิจัย ทำให้การศึกษานี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- จิราธิ์ โภมด สุวรรณ และจันทนนา แสนสุข. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการพัฒนาตนของและ
ความสามารถในการเชิงคุณค่าพื้นอุปสรรคของ บุคลากรครูศูนย์การศึกษาในระบบและ
การศึกษาตามอธิราชศัย (กศน.) กลุ่มลุ่มน้ำเจ้าพระยา. *Veridian E-Journal, Silpakorn
University*, 10(3). หน้า 270-285.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2550). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์
- นิภาพร พวงมี. (2554). บุคลิกภาพห้องคlassroom กับการรับรู้วัฒนธรรมองค์การของพยาบาล โรงพยาบาล
มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง. ศ.ม. สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ ภาควิชาจิตวิทยา
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- บุญชุม ศรีสะอด. (2538). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุริยาสาสน์.
- บุญธรรม วิจวน. (2556). การเป็นผู้ประกอบการยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พสุ เเดชะรินทร์ (2545). เส้นทางจากกลยุทธ์สู่การปฏิบัติด้วย Balanced scorecard และ Key performance
indicators. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ภรรภานต์ วัจน์ประภาศักดิ์ และรัตติกรณ์ จงวิศาล. (2557). ภาวะผู้นำเชิงจิตวิญญาณ บุคลิกภาพห้า
องค์ประกอบ วัฒนธรรมองค์การ และผลการปฏิบัติงานของพนักงานระดับบังคับบัญชา บริษัท
อุตสาหกรรมกระดาษแห่งหนึ่งในจังหวัดกาญจนบุรี. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ปีที่ :
40 ฉบับที่ : 2 เลขหน้า : 92-107.
- รัตติกรณ์ จงวิศาล. (2548). การศึกษาภาวะผู้นำและทิศทางใหม่เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อมไทย, สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2560, จาก <http://www.trf.or.th/research/abstract.asp?PROJECTID=MRG4780112>
- วนิดา สุวรรณนิพนธ์. (2560). ศักยภาพทุนมนุษย์ และความสามารถเชิงพลวัตของผู้ประกอบการใน
อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ ไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน.
Veridian E-Journal, Silpakorn University, 10(3). หน้า 1-20
- ศิริชัย กาญจนวاسي. (2552). ทฤษฎีการประเมิน. พิมพ์ลักษณ์, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย,
- สายทิพย์ ไสร์ตัน และมิตภานี พงษ์พ่วง. (2556). โน้ตเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของภาวะผู้นำ เชิงผู้ประกอบการ
ที่มีต่อผล การดำเนินการธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจครอบครัวประเทศไทย รวมถึงผลกระทบ
ในประเทศไทย. วารสารสมาคมวิจัย ปีที่ 18 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2013.

ภาษาต่างประเทศ

- Barrick, M.R. & Mount, M.K. (1991). The big five personality dimensions and job performance: A meta-analysis. *Personnel Psychology*, 44, 1-26.
- Baum, J.R. and Locke, E.A. (2004) The Relationship of Entrepreneurial Traits, Skill, and Motivation to Subsequent Venture Growth. *Journal of Applied Psychology*, 89, 587-598.
- Costa, P. T., & McCrae, R. R. (1992). Revised NEO Personality Inventory (NEO-PI-R) and NEO Five-Factor Inventory (NEO-FFI) professional manual. Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.
- Covin, J. G., & Slevin, D. P. (1991). A conceptual model of entrepreneurship as firm behavior. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 16(1), 7-25.
- Dele, E. (1996). Management: Theory and Practice. (6th ed.). Tokyo: McGraw-Hill.
- Dess, G. G., Lumpkin, G. T., & Taylor, M. L. (2005). Strategic management: Creating competitive advantage (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Dess, G. G., Lumpkin. G. T., & Eisner, A. B. (2007). Strategic management: Text & Case (3rd ed.) Boston: McGraw-Hill.
- Entrialgo, M. (2002). The Impact of the Alignment of Strategy and Managerial Characteristic on Spanish SMEs. *Journal of Small Business Management*, 40(3), 260-270.
- Harms, R. (2009). A Multivariate Analysis of the Characteristics of Rapid Growth Firms, Their Leaders, and Their Market. *Journal of Small Business and Entrepreneurship*, 22(4), 429-454.
- Hatten, T. S. (2009). Small Business Management: Entrepreneurship and Beyond. (4thed.). Ohio: South-Western
- Ireland, R. D. ; Hilt, M. A. & Sirmon, D. G. (2003). A Model of Strategic Entrepreneurship: The Construct and Its Dimension. *Journal of Management*. 29(6), 963-989.
- Latham & Seijts, V. (2011). Perceived organizational support as a predictor of organizational commitment and role stress. *Paradigm*. 15 (1/2), 39-47
- Miller, D. (1983). The correlates of entrepreneurship in three types of firms. *Management Science*, 29(7), 770-791.

- Wu, S.-I. & Lu, C.-L., (2012). "The relationship between CRM, RM, and business performance: A study of the hotel industry in Taiwan". *International Journal of Hospitality Management*, 31(1), 276–285. doi:10.1016/j.ijhm.2011.06.012
- Youndt, M. A. & Snell, S. A. (2004). Human Resource Configurations, Intellectual Capital, and Organizational Performance. *Journal of Managerial Issues*.16(3), 337-360.